

¶ Speusippi Platonis discipuli Liber de Platonis definitionibus.

Empiternū,qd per omne tempus,& prius extitit,& nūc
 est, nulli corruptioni obnoxius. ¶ Deus, uiuēs īmor
 tale per se ipsum ad beatitudinem sufficiens essentia sem-
 piterna, ipsius boni causa. ¶ Generatio, motus ad es-
 sentiam, acceptio essentiae, processus in esse, ¶ Sol, cæ
 lestis signis, qui solū ab ortu ad occasum ab eisdem aspici potest, animal
 sempiternum, astrum animatum, diurnum, ac maximum. ¶ Tem-
 pus, solis motus, progressionis mensura. ¶ Dies, solis iter, ab ortu ad
 occasū, lumen nocti contrariū. ¶ Aurora, diei principiū primū à so-
 le lumen. ¶ Meridies, tempus, in quo umbræ corporum q̄ bræuis-
 simæ sunt. ¶ Occasus, diei finis. ¶ Nox, umbra diei contraria
 solis priuatio. ¶ Fortuna, motus ab occulto in occultum casu quo
 dam fœlicis actionis causa. ¶ Senectus, decrementum uitæ tempo-
 re factum. ¶ Ventus, agitatio aeris circa terram. ¶ Aer, elemé-
 tum cuiusomnes loci mutationes secundum naturam sunt. ¶ Cæ-
 lum, corpus omnia complectens corpora præter ipsum supremū aerē.
 ¶ Anima, quod se ipsum mouet, uitalis mot⁹, animantibus causa.
 ¶ Potētia, quod est per se ipsum efficax. ¶ Visus, habitus, quo
 corpora discernuntur. ¶ Os, medulla calore consolidata. ¶ Ele-
 mentum, ex quo componuntur, & in quo composita dissoluuntur.
 ¶ Virtus, dispositio uel habitus optimus mortalis animantis per se
 laudabilis, habitus secundū quē, quod habet bonū uocatur. ¶ Cō-
 munio, legum iusta institutio, qua quod præditum est probum dicitur,
 habitus concordiam præstans. ¶ Prudentia, uis, quæ per seipsum
 ad beatitudinem humanam ducit, scientia bonorum & malorum, dispo-
 sitionem fœlicem præstans, qua quid agendum sit, & quid non, dijudica-
 mus. ¶ Iustitia, consensio animæ ad seipsum, eiusq; partium ordo
 adiuicem mutuus, habitus unicuiq; pro dignitate distribuens, habitus,
 quo qui præditus est semper, quæ iusta uidentur eligit, habitus uitæ legi
 bus obedientis, & equalitas cōmunicatiua, habitus, qui legibus rectis semp
 obtemperat. ¶ Temperantia, moderatio animæ circa naturales cō-
 cupiscentias, atq; uoluptates, compositio, ordoq; animæ ad naturales suo
 luptates, atq; dolores, consonantia animæ ad imperandum & obedien-
 dum, uoluntaria eorum, quæ secundum naturam sunt, actio rationa-
 lis animæ conuersatio quo ad honesta, & turpia habitus, quo decētia eli-

Speusippus

gimus & seruamus. **C**Fortitudo, habitus animæ intrepidus, militaris audacia, peritia illorum, quæ ad bellum spectant, constantia animi aduersus illa, quæ terrere solent. Audacia prudentiæ pedis sequa. Intrepiditas in mortis expectatione. Affectio seruans in periculis rationale propositum, Robur contra periculum oblistens, Vigor tolerans omnina uirtutis gratia, perseveratio animi in iis, quæ rectæ rationi audenda uel metuenda uidentur. Observatio eorum, quæ ratio dicit in rebus pauidis. Rei militaris peritia, habitus in lege imobiliter perseveras. **C**Consistitia, potestas perferendæ molestiæ sequentis ex iis, quæ recta ratio iussit, potestas, quæ nunquam deiicitur è rationis proposito. **C**Sufficientia, perfecta bonorum possessio, habitus quo unusquisque sui ipsius dominus fit. **C**Aequitas, Iustorum conducentium remissio. Moderatio in commerciis, Ordo rationalis animæ, quo ad honesta & turpia. **C**Tolerantia, permissio molestiæ, honesti gratia, permissio laborum, honesti gratia. **C**Audacia, Securitas, qua quis malum neque futurum expectat, neque præsens horrescit. **C**Indolentia, habitus, quo in dolores nunquam incidimus. **C**Perseuerantia, Affectio, quæ perficit quodcumque elegerit in tollerantia uoluntaria. Aduersus labores inconcussus habitus. **C**Pudor, Audaciæ remissio, eius quod optimum apparet, spontanea & libes acceptio, formido uituperationis uerae, Libertas, uitæ dominium, Dominatio in omnibus absoluta, licetia propria uitæ, Affectio in possessione & usu rerum minime parca. **C**Liberalitas, habitus, qui in quaerendis erogandisque pecuniis decorum seruat, decens acquisitione accumulatioque pecuniae. **C**Mansuetudo, Constitutio animæ aduersus iram impetu imobilis, Moderata temperies animæ. **C**Modestia, uoluntaria ad id, quod optimum iudicatur concessio, In gestu corporis compositio. **C**Beatitudo, bonum ex bonis omnibus accumulatum, potestas ad bene uiuendum seipso sufficiens, perfectio secundum uirtutem, sufficiens uitæ comoditas. **C**Magnificentia, estimatio secundum rationem rectam & honorandam, **C**Industria, Ingenium animæ, quo quisquis munitus est, in singulis quod decet, facile coniicit, metis acumen. **C**Frugalitas, Rationalis uitæ simplicitas, morumque bonorum studium. **C**Bonitas, Affectio, qua eligimus optimam. **C**Magnanimitas, Moderatus contingentium usus, Urbana cum hominibus conuersatio. Magnificentia animi cum ratione. **C**Philanthropia id est humanitas, Affectio amicitiae hominum conciliatrix, habitus hominibus beneficus, gratiarum redditio. Gratitudo benefica,

Pietas

De Platonis definitionibus

¶Pietas, iustitia erga deum, affectio colens deū, uoluntaria ueneratio
 dei, recta honoris diuini scientia. ¶ Bonum, quod sui ipsius gartia
 expetendum. ¶ Intrepiditas, habitus, per quem timoribus nullis
 mouem̄r. ¶ Sanitas animæ, habitus affectibus non succumbens.
 ¶ Pax, quies, qua ab inimicitiis belli cessamus. ¶ Humilitas, facilitas
 animæ omnis expers iracundia. ¶ Astutia, affectio, qua finem pro-
 prium coniectamus. ¶ Amicitia, consensio in rebus honestis & iustis
 eiusdem uitæ electio, consensus in deliberando atq; agendo, concordia
 in cōmunione uitæ cum beniuolentia, communio in dandis accipien-
 disq; beneficiis. ¶ Generositas, uirtus ingenui moris, facilitas animi
 ad dicenda pariter atq; agenda. ¶ Electio approbatio recta. ¶ Be-
 niuolentia, electio, hominis ad hominem grata, atq; accepta. ¶ Pro-
 pinquitas, communio in eodem genere. ¶ Consensio, cōmunicati-
 oñ rerum omnium cogitationū, suspicionūq; concordia. ¶ Cha-
 ritas, integra animi declaratio, ciuilis scientia honestorum atq; utiliū, Sci-
 entia iustitiam inducens in rem p. ¶ Societas, amicitia ex diuturna
 æqualium consuetudine conflata. ¶ Sagacitas, innata ratiocinandi
 uirtus. ¶ Fides, recta præsumptio q; sic se res habeat, ut sibi uidetur,
 morum stabilitas. ¶ Veracitas, habitus in affirmando atq; negando
 rectus, scientia ueri. ¶ Voluntas, appetitus secūdum rationem rectam
 affectus rationalis, affectus cum ratione secundum naturam tendens,
 ¶ Consilium, admonitio alterius de agendarum rerum ratione,
 ¶ Opportunitas, imminentia temporis, in quo uel agere uel pati quicq;
 oporteat. ¶ Cautio, declinatio mali, diligentia custodendi. ¶ Or-
 do, concentus operationum ad inuicem, cōmunionis proportio, ui-
 cissitudinis in omnibus causa, contemperatio ad percipiendum ido-
 nea. ¶ Attentio, intensio animi ad discendum. ¶ Ingenium, di-
 scandi uelocitas, genitura bona naturæ, uirtus insita in natura.
 ¶ Docilitas, ingenium animæ ad uelociter percipiendum. ¶ Iu-
 dicium, rata pronunciatio de eo, quod in disceptationem uenit.
 ¶ Lex, norma ad quam quæritur, an quis iniuriam intulerit, nec ne.
 ¶ Legitima ciuitas, bonis legibus obedientia. ¶ Gaudium, lætitia in
 operibus temperantie. ¶ Honor, bonorum largitio propter uirtutis
 officium, estimatio ac dignitas uirtute acquisita, figura uenerationis, cō-
 seruatio dignitatis. ¶ Promptitudo, patens expeditio propositi ad
 resagendas. ¶ Gratia, uoluntaria beneficētia, redditio boni obsequii
 in tēpore oportuno. ¶ Concordia, consensus ī perantiū & subditorū

Speusippus

in imperandi obediendi ue ratione. ¶ Res p. cætus multorum hominum ad fœlicitatem per se sufficiens, legitima multitudinis cōspiratio. ¶ Prouidētia, p̄paratio ad futura. ¶ Consultatio, cōsideratio futuro, quonā pacto conserat. ¶ Victoria, uisí certamie supans. ¶ Facūdia, p̄spicatia & facultas obtinendi qd p̄positū ē. ¶ Donū, mutua gratia & relatio. ¶ Occasio, flos ipse téporis rebus agédis cōferés. Tēpus bonā quandā serens opē. ¶ Memoria, dispositio aīæ, iheréte illi ueritatē custodiēs. ¶ Intelligētia, cogitatiōis itenſio. ¶ Intellectio, sciētiae p̄ncipiū. ¶ Sanctimonia, cautio declinās a p̄ctis, q̄ aduersus deū cōmittūt, diligēs obseruatō diuini cultus scđm naturā. ¶ Diuinatio, sciētia re, absq; demonstratiōe p̄ faga. ¶ Vaticiniū, sciētia, q̄ dinoscit, qd ad sit, qd ue futu, sit mortali uiuēti. ¶ Sapiētia, sciētia, q̄ nihil penitus p̄suppoit, sciētia eo, q̄ semp sūt, scientia, q̄ rerum oīum causā cōtéplat. ¶ Philosophia, appetit⁹ sapiētiae, cōtéplatio ueritatis, ut ueritas ē, cura aīæ scđm rectā rationē. ¶ Sciētia, cōprehēsio aīæ imutabilis ratiōe, uiscōprehēsiua alicuius ul̄ quorūdā ratione imutabilis ratio uera i cogitatiōe imutabilis. ¶ Opinio, pceptio cū fide p̄ ratiocinationē ratiōis discursus, cogitatio icidēs iuerū & falsū p̄ ratiocinationē. ¶ Sēlus, aīæ p̄gressus, métis motus, nuntiatio aīæ p̄ corporis íformas hominū à qua fit irrationalis aīæ uisp̄ corpus noscēs. ¶ Habitus, affectio aīæ, scđm quā q̄les dicimur. ¶ Vox, platio ex ore scđm cogitationē. ¶ Oratio, uox q̄ scribi pōt, p̄nunciatiua cuiusq; rei, cōpositio ex uerbo ac noīe, sine harmonia cātus. ¶ Nomē, dictio simplex significa tiua eius, qd scđm essentiā p̄dicat, & oīs qd scđm seipm minime dicitur. ¶ Dictio, uox hoīs q̄ scribi pōt, & signū quoddā cōmune. absq; cantus harmōia significás. ¶ Syllaba, articulus hūanæ uocis, q̄ scribi pōt. ¶ Definitio, oratio ex gñe differētiāq; cōposita. ¶ Coniectura, rei latētis iditiū. ¶ Demōstratio, ratiocinatio uera, oratio ostēdēs aliqd p̄ p̄cognita. ¶ Elementū uocis, uox simplex, causāq; q̄ cætere uoces. uoces sint. ¶ Vtile, cā q̄ unūquodq; bene afficiat, causa cuiusdā boni. ¶ Cōferés, quod i bonū fert. ¶ Pulchrū, quod bonū. ¶ Bonū, quod i oībusq; sunt salutis cā. causa oīs, qd ad i p̄m tēdit id, à quo ueniunt quācūq; sunt eligēda. ¶ Tēperamentū, ornamentū animi. ¶ Ius, legis i stitutū, à quo iustitia puenit. ¶ Volūtarium, quod seipsum ducit. quod p̄ se i p̄sum eligendum. quod cogitationem perficit. ¶ Liberum, quod sibi ipsi dominatur. ¶ Moderatum, medium inter excessum atq; defectum, secundum artem sufficiens. ¶ Mensura, mediū excessus, atq; defectus. ¶ Palma, uirtutis p̄mīū sui ipsius grā exoptadū. ¶ Immortalitas, essētia uiuēs, & sépitera p̄seueratio.

¶ Sanctum

De Platonis definitionibus

¶ Sanctū, dei cultus, qđ deo gratū. ¶ Celebritas, tēpus scđm leges sacrū.
 ¶ Homo, aīal sine pénis, bipes, latis unguib⁹, qđ solū ex aīmātib⁹ sciētiæ
 rex p ratiōes fit p ticeps. ¶ Sacrificiū, hostiæ donū deo exhibitū. ¶ Vo-
 tū, precatio hōinū ad deū, qua uel bona, uel quæ bona uidetur efflagitāt
 ¶ Rex, i perās scđm leges, nulli subiect⁹, ireprehēsibilis ciuilis ordinis iſti-
 tutor. ¶ Pr̄icipat⁹, puidētia uniuersi. ¶ Licētia, legis cōcessio. ¶ Legisla-
 tor, auctor legū, qbus gubernari ciuitas debet. ¶ Lex, ciuilis iſtitutio mul-
 titudinis, absq; certi téporis termino. ¶ Suppositio, pr̄incipū idemostrabi-
 le, sermōis sūmula. ¶ Decretū, iſtitutū ciuale ad certū tēp⁹ respiciēs. ¶ Ci-
 uilis homo, pituseo & q ad admīstrationē rei p. ptinēt. ¶ Ciuitas, habita-
 tio multo & hōinū cōib⁹ utētiū legib⁹, cæt⁹ hōinū iſidē legib⁹ subiecto &
 ¶ Ciuitatis uirtus, recta rei p. cōſtitutio. ¶ Militaris uirtus, experiētia in
 bello. ¶ Salus, mūtio ab oī dāno secura. ¶ Tyrānus, i perās ciuitati scđm
 sentētiā propriā. ¶ Sophista, iuuēnū nobiliū atq; diuitū mercēnarius ue-
 nator. ¶ Opulētia, possessio re & sic moderata, ut ad fœlicitatē ɔferat, abū
 dātia re & ad beatitudinē cōferētiū. ¶ Depositū, tributio cū fide. ¶ Pur-
 gatio, deterio & à melioribus segregatio. ¶ Vincere, aduersariū superare.
 ¶ Homo bonus, q huiusmōi ē, ut homini bona reddat. ¶ Téperās, q me-
 diocres cōcupiscētias hēt. ¶ Cōtinēs, q ptes aīæ ratiōi repugnātes cohibet
 ¶ Probus, qui pfecte bonus, q propriā sui uirtutē hēt. ¶ Cōsciētia, cogi-
 tatio tristis absq; raciocinatione. ¶ Indocilitas, tarditas ad discendum.
 ¶ Domiatio, pr̄incipatus iustus, nulli subditus. ¶ A philosophia, habitus
 quo q̄ rationes odit. ¶ Metus, cōcussio aīæ i expectatiōe mali. ¶ Animo
 sitas, ipetus uiolētus irrationalis aīæ absq; ratiōe & ordīe métis. ¶ Pauor
 trepiditas i expectatiōe mali. ¶ Adulatio, cōuersatio ad uoluptatē absq;
 ratiōe boni, habitus ad oblectationē cōsuetudinis tēdēs, mediocritatēq;
 trāsgrediēs. ¶ Ira prouocatio irascibilis aīæ ptis adulcis cēdū. ¶ Cōtumē-
 lia, iniuria q̄ p cōtēptū ifertur. ¶ Incōtinētia, affectio trahēs ad ea, q̄ iocū
 da uidetur pr̄eter rectā & ratiōis iudiciū. ¶ Pigritia, fuga labo & q ex gubernando proueniūt. ¶ Timidas, pria cā subcurrētis impetus, ¶ Calūnia
 dissensio amico & uerbis facta. ¶ Opportunitas, tēpus i quo unū quodq;
 aptū ē uel pati, uel agere. ¶ Iniquitas, habitus, q̄ leges despicit. ¶ Indigētia,
 bono & diminutio. ¶ Verecūdia, formido i expectatiōe ifamiae. ¶ Ostē-
 tatio, affectio, q̄ sibi uēdicat ea bona, que minime adsūt. ¶ Peccatū, actio
 pr̄eter rectā rationē. ¶ Inuidia, tristitia ex amico & bonis seu pr̄esētibus
 siue pr̄eteritis. ¶ In pudētia, habitus aīæ ifamia lucrī cā subiēs. ¶ Feroci-
 tas, excessus audacie, haud metuēda sūt. ¶ Ambitio, habi⁹ aīæ
 oēs honoris gratia sūptus admittēs pr̄eter ratiōis normā. ¶ Degeneratio

prauitas in natura. declatio ab eo quod secundum naturam. Morbus eius, quod secundum naturam. ¶ Spes, Expectatio boni. ¶ Furor, Corruptio estimatiois uerae. ¶ Loquacitas, Resoluta loquendi, sine ratioe temperamentia. ¶ Cotorrietas, distastia maxima illorum, quod sub eodem genere per quoddam differetias continetur. ¶ Inuoluntariu, quod prater setentię factum. ¶ Disciplina, facultas anima curas. ¶ Eruditio discipliae traditio. ¶ Legum institutio, scientia ciuitate tumultu uacua reddens. ¶ Monitio, sermo ex sententia castigans, sermo ab erroribus absterrans. ¶ Auxiliu, expulsio mali, uel adulti, uel et inimicis. ¶ Castigatio, curatio a iacebo commissa scelera. ¶ Potestas, excellentia in agendis, seu dicendis habitus, quo potentes efficiuntur. ¶ Robur, uis unusquisque in natura sua seruare eo, quod detrimenta deuitat.

Finis Definitionum.

Pythagorae philosophi aurea uerba.

Mmortales primū deos, ut leges iubent, honora, Iusturādū cole, deinde beatos heroes. Terrestres postea dæmones. Quæ lege istituta sunt, serua. Honora parētes, atque propinquos. Ex aliis hominibus illū tibi amicū facias, quod sit uirtute præstator. Cede mitib⁹ uerbis, opibusq; utilibus. Ne amicū tuū erroris exigui causa aduersum tibi reddas, feras quoad possis. Potestas autem iuxta necessitatē habitat. Hæc ita cōsidera. ab iis autem abstine, a uentre primū, sōno deinde, luxuriāq; & ira. Nil turpe committas, neque corā aliis, neque tecū. Maxie oīum uerere te ipsū. Iustitia exerce, uerbo simul, & opere. Cōsuece nihil sine ratioe facere. Scito morte fato esse oībus istitutā. Pecuniā in tempore cumulare, & rursus cū res postulat, erogare discito. Eo ergo, quæ fortuitis casib⁹ aduersa cōtingunt hōinibus, quācūq; sorte habueris, sine perturbatiōe feras. Mederi oportet quoad possis. Scito nō multa ex iis fortunā hōinibus bonis afferre. Multi uariiq; sermones, partim boni, partim mali uulgo circūferuntur, quibus ne mouearis, neque tecum herceri permittas. Si quod uero falsum dicatur, moderate feras. Quod tibi nūc dico oīo perficio. Nemo te, aut agēdo, aut dicēdo ad id īducā, quod tibi nō sit melius. Cōsule ante opus, ne quid temere agas. Miseri quippe hominis ē, aliqd dicere, uel agere temere. Ne facias ea, quæ quādoque te possit afficere pœnitētia. Quæ ignoraueris ne facias, sed quātum necesse ē disce. Atque ita uitā iocundissimā transiges. Sanitatē corporis ne neglexeris, sed mēsurā cibo, potuīq; & exercitationib⁹ adhibe, mensuram uero illā dico, quæ nullis temolestiis afficit. Puro & sine delitiis uictui consuesce. Illa deuita, quæ iuidiam concitant. Ne fortuna bona præter opportunitatē effundas, neque sis illiberalis, mediocritas. n. in omnibus optima. Ne feceris, quæ te lādere possint. Ante opus consydera. Ne te prius molli sōno tradideris, quod diurna opera ter mente reuolueris.

Qua